तर्हिकिमिच्छसितदाह अजातपक्षाः खगाः घूकादिभिःपीडितायथामातरं यथाचदाम्ना बद्धाः बालवत्साःस्तन्यं यथाचव्युषितंदूरदेशगतंप्रियं कामेनविषण्णाप्रिया तथामेमनस्तापत्रयपीडितंकर्मभिर्बद्धंचकामादिभिर्विषण्णंचत्वांदिदृक्षते द्रष्टुमिच्छतीत्यर्थः ॥ २६ ॥ उत्तमश्लोकस्यत वजनेषुभक्तेष्वेवसख्यं भूयात् त्वन्माययादेहादिष्वासक्तचित्तस्यभूयोऽपितेष्वासक्तिर्नभूयात् ॥ २७ ॥ इतिषष्ठस्कंधेटीकायामेकादशोऽ

अजातपक्षाइवमातरंखगाःस्तन्यंयथावत्सतराःक्षुधार्ताः ॥ प्रियंप्रियेवव्युषितंविषण्णामनोऽरविंदाक्षदिदृक्षतेत्वाम्॥ २६॥ ममोत्तमश्लोकजनेषुसख्यंसंसारचक्रेभ्रमतःस्वकर्मभिः ॥ त्वन्माययात्मात्मजदारगेहेष्वासक्तचित्तस्यननाथभूयात्॥ २७॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेषष्ठस्कंधेएकादशोऽध्यायः॥ ११॥

ऋषिरुवाच एवंजिहासुर्नृपदेहमाजौमृत्युंवरंविजयान्मन्यमानः॥ शूलंप्रगृह्याभ्यपतत्सुरेंद्रंयथामहापुरुषंकैटभोऽप्सु॥ १॥ ततोयुगांताग्निकठोरजिव्हमाविध्यशूलंतरसासुरेंद्रः॥ क्षिप्त्वामहेंद्रायविनद्यवीरोहतोऽसिपापेतिरुषाजगाद॥ २॥ खआपतत्तद्विचलत्ग्रहोल्कवन्निरीक्ष्यदुःप्रेक्ष्यमजातविक्लवः ॥ वज्रेणवज्रीशतपर्वणाऽच्छिनद्भुजंचतस्योरगराजभोगम्॥३॥छिन्नैकबाहुःपरिघेणवृत्रःसंरब्धआसाद्यगृहीतवज्रम्॥ हनौततांडेंद्रमथामरेभंवज्रंचहस्तान्न्यपतन्मघोनः ॥ ४ ॥ वृत्रस्यकर्मातिमहाद्भुतंतत्सुरासुराश्चारणसिद्धसंघाः॥ अपूजयंस्तत्पुरुहूतसंकटंनिरीक्ष्यहाहेतिविचुक्रुशुर्भृशम्॥ ५॥ इंद्रोनवज्रंजगृहेविलज्जितश्च्युतंस्वहस्तादरिसन्निधौपुनः॥ तमाहवृत्रोहरआत्तवज्रोजहिस्वशत्रुंनविषादकालः॥ ६॥

ध्यायः॥ ११ ॥ ॥ ७ ॥ द्वादशेऽतिविषण्णेनस्वयमुत्साहितेनतु महेंद्रेणमहायुद्धेवृत्रस्यवधईर्यते ॥ १ ॥ महापुरुषंश्रीविष्णुम् अप्सु प्रलयोदके ॥ १ ॥ युगांताग्निवत् कठोराजिव्हाशिखायस्यतत् आविध्य भ्रामयित्वा ॥२॥ तत्खेआपतत् आगच्छत् विचलत्परिभ्रमत्ग्रहश्चउल्काचग्रहोल्कं तद्वत्दुष्प्रेक्ष्यम् शतंपर्वाणियस्यतेनउरगराजोवासुकिः तस्यभोगोदेहस्तदाकारम् ॥३॥हनौ कपोलप्रांते अमरेभमैरावतंच ॥ ४ ॥ ५ ॥ पुनश्चतमाह वृत्रः हेहरेइंद्र ॥ ६ ॥